

Rezolutīvā daļa:

Ārpus Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, regulētajām situācijām, ja nav arī nekādas citas saiknes ar Savienības tiesību noteikumiem par pilsonību, trešās valsts valstspiederīgais nevar pretendēt uz uzturēšanās tiesībām, kas ir atvasinātas no Savienības pilsona.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 15. novembra spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Lieta C-56/11) (¹)

(Kopienas augu šķirņu aizsardzība — Regula (EK) Nr. 2100/94 — Apstrāde — Apstrādātāja pienākums sniegt informāciju Kopienas aizsardzības īpašniekam — Prasības saistībā ar lūguma sniegt informāciju iesniegšanas brīdi un saturu)

(2013/C 9/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Atbildētāja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Düsseldorf — Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.) 14. panta 3. punkta sestā ievilkuma un Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 173, 14. lpp.), 9. panta 2. un 3. punkta interpretācija — Apstrādātāja pienākums sniegt informāciju Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašniekam — Prasības saistībā ar lūguma sniegt informāciju iesniegšanas brīdi un saturu, kas var pamatot informācijas sniegšanas pienākumu

Rezolutīvā daļa:

1) Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 3. decembra Regulu (EK) Nr. 2605/98, 9. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstrādātāja pienākums sniegt informāciju saistībā ar aizsargātajām augu šķirnēm rodas tad, ja lūgums sniegt informāciju attiecībā uz norādīto tirdzniecības gadu ir iesniegts pirms minētā gada beigām. Tomēr šāds pienākums attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar to, var pastāvēt pat laikā līdz trīs gadiem pirms attiecīgā gada, ja īpašnieks pirmo lūgumu par tām pašām augu šķirnēm šim pašam apstrādātājam ir iesniedzis pirmajā no iepriekšējiem tirdzniecības gadiem, uz kuriem attiecas lūgums sniegt informāciju;

2) interpretējot Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 14. panta 3. punkta sesto ievilkumu kopā ar Regulas Nr. 1768/95, kas grozīta ar Regulu Nr. 2605/98, 9. pantu, tie ir jāinterpretē tādējādi, ka Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieka lūgumā sniegt informāciju, kas izsniegta apstrādātājam, nav jāiekļauj pierādījumi, kas pierāda viņa izvirzītās norādes. Turklāt fakts, ka lauksaimnieks ir veicis lūgumā paredzētu aizsargātās augu šķirnes audzēšanu, pats par sevi nevar tikt uzskatīts par norādi uz to, ka apstrādātājs ir veicis vai gatavojas veikt šādas darbības ar ievāktu produktu, kas iegūts, audzēšanas nolūkos stādot minētās augu šķirnes pavairojamo materiālu. Tomēr šāds fakts, ņemot vērā citus lietas apstākļus, var likt secināt šādas norādes esamību — tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai lietā, kura tai ir nodota izskatīšanai.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 15. novembra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pfeifer & Langen KG/Hauptzollamt Aachen

(Lieta C-131/11) (¹)

(Lauksaimniecība — Regula (EEK) Nr. 1443/82 — 3. panta 4. punkts — Kvotu sistēmas piemērošana cukura nozarē — Pārlieds cukura daudzums, ko dalībvalsts iestādes vēlāk konstatējušas pārbaudē pie ražotāja — Šī pārliedā daudzuma ņemšana vērā, nosakot galīgo ražošanas daudzumu saimnieciskajam gadam, kurā šis pārliedais daudzums ir konstatēts)

(2013/C 9/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf